

идентичност не ги сплотява, нито ги обвързва с квартала – по-скоро стимулира „бягство“ от мястото, през което на тях им се приписва „циганска“ идентичност.

От друга страна, независимо че не се идентифицират като „цигани“, за тях някак е валидна свързаността с ромското: знак за това е фактът, че някои ходят на дискотека във „Факултета“ – кой не-ром ще отиде там на дискотека, както и сравняването на „своя“ квартал с другите ромски квартали – на кой не-ром ще му хрумне да сравнява „своя“ квартал с „Филиповци“. А това означава, че другите ромски квартали се познават, посещавани са – трудно е да си представим, че са били посещавани с изследователска цел.

Има достатъчно основания да допуснем, че младежите от квартал „Христо Ботев“ могат да напуснат квартала и да се установят в която и да е друга част на града. Има нещо обаче, което трябва да забележим, без да е ясно как да го интерпретираме: в нито едно интервю не се споменава **преживяно отношение на българи към тях, нито техният опит от отношения с българи**. Когато се обсъжда „лошото“ име на квартала, не се споменават „българи“; когато се споделя, че ако „някой“ разбере, че са от „Христо Ботев“, започва да гледа на тях по друг начин – отново „някой“ не се определя като българин. Бихме могли да допускате, че се имат предвид българите, но те не се **назовават**. Вероятно назоваването се избягва, защото има нагласа да се идентифицират като българи – т.е. назоват ли „другите“ българи, за тях остава да са „цигани“. И все пак липсата (ако действително е липса) на негативен опит от общуване с „другите“ (макар и не определени като българи) вероятно е знак за липса на напрежение при общуването с тях. Тогава нагласата за „бягство“ от квартала е пряко следствие от белязването му като „цигански“.

От друга страна, двама от респондентите споменават идентификацията „джоревци“: в единия случай във формата „аз съм джоревец, но извън квартала ми казват циганин“, в другия случай – „тука има джоревци“ (дори и различни подгрупи като „василевски джоревци“), но и в двата случая не се дава обяснение какво се има предвид под „джоревец“. Ако приемем за вярно, че така се именува потомството от смесен брак, тогава отново, нежеланието да се изкаже що е то джо-